

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

ORSZÁGGYÜLÉS HIVATALA

Érkezett: 2011 MAJ 19.

**T/2941/17. számú
EGYSÉGES JAVASLAT**

**a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény módosításáról,
valamint a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról
szóló T/2941. számú törvényjavaslat**

ZÁRÓSZAVAZÁSÁHOZ

Ellenjegyezte: Dr. Navracsics Tibor
közigazgatási és
igazságügyi miniszter

Budapest, 2011. május

2011. évi ... törvény
a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény módosításáról,
valamint a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról

1. § A kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Ktjv.) a következő új 6/A. §-sal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi 6/A. § számozása 6/B. §-ra változik:

„6/A. § (1) A kormánytisztviselő munkakörét, munkavégzésének helyét – a (2) bekezdésben meghatározott feltételek együttes fennállása esetén – a munkáltató a kormánytisztviselő hozzájárulása nélkül módosíthatja.

(2) A munkakört és a munkavégzés helyét abban az esetben módosíthatja a munkáltató egyoldalúan, ha

- a) az új munkakör megfelel a kormánytisztviselő iskolai végzettségének, képzettségének,
- b) az új munkahely és a lakóhely között – tömegközlekedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje naponta a két órát, illetve 10 éven aluli gyermeket nevelő kormánytisztviselő esetében a másfél órát nem haladja meg,
- c) a kormánytisztviselőre nézve – különösen beosztására, korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel – aránytalan sérelemmel nem jár,
- d) az új munkakör az államigazgatási szervnél vagy az irányítása, felügyelete alá tartozó szervnél van.

(3) A vezetőre a (2) bekezdés c) pontja azzal az eltéréssel alkalmazható, hogy esetében a kinevezés-módosítás korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel aránytalan sérelemmel nem járhat.

(4) A kormánytisztviselőt az (1) bekezdésben meghatározott kinevezés-módosítástól számított öt munkanapon belül írásban benyújtott kérelmére a 8. § (2) bekezdés d) pontja alapján fel kell menteni. A kormánytisztviselő felmentése esetén a kinevezés-módosítást megelőzően betöltött korábbi munkakörében megállapított illetményét kell alapul venni a felmentési időre járó kereset, a végkielégítés összegének, valamint az egyéb kifizetések összegének meghatározáskor.”

2. § A Ktjv. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) A kormánytisztviselői jogviszony felmentéssel akkor szüntethető meg, ha

a) az Országgyűlés, a Kormány, a költségvetési fejezetet irányító szerv vezetője, az államigazgatási szerv vezetője döntése alapján az államigazgatási szerv hivatali szervezetében létszámcökkentést kell végrehajtani, és emiatt a kormánytisztviselő további foglalkoztatására nincs lehetőség;

b) megszűnt az államigazgatási szervnek az a tevékenysége, amelynek körében a kormánytisztviselőt foglalkoztatták;

c) átszervezés következtében munkaköre feleslegessé vált;

d) a kormánytisztviselő nyugdíjasnak minősül (kivéve ha a jogviszony a Ktv. 15. § (1) bekezdés j) pontja alapján megszűnt).

(2) A kormánytisztviselői jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha

a) a kormánytisztviselő hivatalára méltatlan [8/A. § (1) bekezdés];

b) a kormánytisztviselő munkavégzése nem megfelelő [8/B. § (1) bekezdés];

- c) a kormánytisztviselő egészségügyi okból feladatai ellátására alkalmatlan;
- d) a 6/A. § (1) bekezdésében meghatározott kinevezés-módosítás esetén a kormánytisztviselő azt kérelmezi;
- e) a kormánytisztviselő vezetőjének bizalmát elveszti (8/C. §);
- f) a rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjjogosultság (6) bekezdés szerinti feltételeivel rendelkező kormánytisztviselő azt kérelmezi;
- g) az előrehozott öregségi nyugdíjjogosultság életkori, valamint szolgálati idővel kapcsolatos feltételeivel a felmentési idő leteltekor rendelkező kormánytisztviselő a (8) bekezdés szerint kérelmezi;
- h) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdésben foglalt feltételekkel a felmentési idő leteltekor rendelkező kormánytisztviselő kérelmezi.

(3) A munkáltató a felmentést köteles megindokolni. Az indokolásból a felmentés okának világosan ki kell tűnnie és a munkáltatónak kell bizonyítania, hogy a felmentés indoka valós és okszerű.

(4) A (2) bekezdés c) pontjában meghatározott egészségügyi okból bekövetkező alkalmatlanság esetén a kormánytisztviselő akkor menthető fel, ha a hivatali szervezetben vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél a képzettségének, besorolásának és egészségi állapotának megfelelő betöltetlen munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéséhez a kormánytisztviselő nem járul hozzá.

(5) A (2) bekezdés f) pontjában foglalt jogcímen a kormánytisztviselő kezdeményezésére csak egy alkalommal kötelező a felmentés.

(6) Ha a kormánytisztviselő rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíj iránti igényét érvényesíti és ezen eljárás során a rokkantság (baleseti rokkantság) tényéről és a szükséges szolgálati idő megszerzéséről az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesíti, akkor az általa kezdeményezett ellátás igénybevétele érdekében a kormánytisztviselői jogviszonyát – kérelmére – a (2) bekezdés f) pontja alapján felmentéssel meg kell szüntetni.

(7) Ha az államigazgatási szerv jogutód nélkül szűnik meg, akkor a kormánytisztviselői jogviszony megszüntetésével, valamint a Ktv. 20/A. § (2), (5) bekezdésében meghatározott feladatokkal kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – az államigazgatási szerv felügyeleti szerve hozza meg.

(8) Az előrehozott öregségi nyugdíj megállapításához szükséges szolgálati időt a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv külön jogszabály szerinti határozatával kell igazolni.

(9) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdésben foglalt feltételek megállapításához szükséges jogosultsági időt a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv külön jogszabály szerinti határozatával kell igazolni.”

3. § A Ktv. a következő 8/A–8/C. §-sal egészül ki:

„8/A. § (1) Hivatalára az a kormánytisztviselő méltatlan, aki olyan magatartást tanúsít – akár a hivatali munkájával (munkavégzésével) összefüggésben, akár munkahelyén kívül –, amely alkalmas arra, hogy az általa betöltött beosztás tekintélyét vagy a munkáltató jó hírnevét, illetve a jó közigazgatásba vetett társadalmi bizalmat súlyosan rombolja, és emiatt nem várható el, hogy a munkáltató a jogviszonyt fenntartsa. Ilyen magatartásnak kell tekinteni

különösen azt, amely a pártatlanság, a befolyástól való mentesség, a hivatásetikai normák sérelmét eredményezi.

(2) A méltatlanság címén való felmentés közlése előtt lehetőséget kell adni a kormánytisztviselőnek a felmentés indokainak megismerésére és az azokkal szembeni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

(3) A méltatlanság jogcímén történő felmentés jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül, büncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig lehet gyakorolni. Ha a méltatlanság jogcímén történő felmentés jogát testület jogosult gyakorolni, a tudomásszerzés időpontjának azt kell tekinteni, amikor a felmentés okáról a testületet – mint a munkáltatói jogkört gyakorló szervet – tájékoztatják. A hivatalára méltatlanná vált kormánytisztviselő kormánytisztviselői jogviszonyát felmentési idő nélkül (azonnali hatállyal) kell megszüntetni.

(4) A sérelmezett munkáltatói intézkedés végrehajtására a közszolgálati panasz benyújtásának nincs halasztó hatálya.

8/B. § (1) A 8. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt felmentésre akkor kerülhet sor, ha

a) a munkáltató által végzett szakmai munka értékelése alapján a kormánytisztviselő munkaköri feladatainak ellátása nem megfelelő színvonalú, és

b) az államigazgatási szervnél nincs másik felajánlható munkakör, vagy a kormánytisztviselő a (2) bekezdésben foglaltak szerint felajánlott munkakört nem fogadta el.

(2) A kormánytisztviselő számára a felmentését megelőzően az államigazgatási szervnél – feltéve, ha ilyennel rendelkezik – másik megfelelő kormánytisztviselői munkakört kell felajánlani. A kormánytisztviselő a felajánlott munkakör elfogadásáról vagy elutasításáról a felajánlástól számított öt munkanapon belül írásban nyilatkozik. A nyilatkozat hiányát a munkakör elutasításának kell tekinteni, kivéve, ha a késelem a kormánytisztviselő önhibáján kívül eső okból következett be. A kormánytisztviselő elfogadó nyilatkozata esetén őt az új munkakörének megfelelően kell besorolni és besorolásának megfelelő illetményre jogosult.

(3) Nem lehet megfelelőnek tekinteni azt a munkakört, amelynek ellátásához a szakmai munka értékelése során nem megfelelőnek minősített szakmai követelmény szükséges.

(4) Ha a kormánytisztviselő a felajánlott állást elutasítja, vagy ha az államigazgatási szervnél a (2) bekezdésben meghatározott munkakör nincs, akkor a kormánytisztviselőt a 8. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján fel kell menteni.

(5) A kormánytisztviselő a munkaértékelés tartalmának, illetve a felajánlott munkakör megfelelőségének vizsgálata iránt a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz fordulhat. A Kormánytisztviselői Döntőbizottság határozatával szemben kizárólag jogi tények vizsgálata tekintetében, jogszabálysértésre hivatkozással – hibás vagy valótlan ténymegállapításának megsemmisítése iránt – a kormánytisztviselő közszolgálati jogvitát kezdeményezhet a bíróságnál.

8/C. § (1) Bizalomvesztésnek minősül, ha a kormánytisztviselő a Ktv. 37. § (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget.

(2) A bizalomvesztés indoka kizárólag a kormánytisztviselő magatartásában, illetve munkavégzésében megnyilvánuló és bizonyítható tény lehet.”

4. § A Ktv. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében a Ktv. 6. § (1) bekezdése, a 11. § (1)–(6) bekezdése, a 16. § (2) bekezdése, 16/A–17. §-a, 17/B–E. §-a, 18. §-a, a 19. § (8) bekezdésének *c)* pontja, 19/A. § (1) bekezdésének *j)* és *k)* pontja és (4) bekezdése nem alkalmazható.

(2) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében a Ktv. 14. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy áthelyezésen

a) az e törvény hatálya alatti államigazgatási szervek, valamint

b) az e törvény és a Ktv. hatálya alatti szervek

közötti határozott idejű, illetőleg végleges áthelyezést kell érteni.

(3) A Ktv. 19. § (8) bekezdésében foglalt eseteken túl a kormánytisztviselő nem jogosult végkielégítésre, ha

a) méltatlanság címén mentették fel [8. § (2) bekezdés *a)* pont];

b) felmentésére a 8. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott okból került sor.

(4) A Ktv. 19/A. §-ban foglaltakon túlmenően, e törvény alkalmazásában nyugdíjasnak minősül az a kormánytisztviselő, aki az előrehozott öregségi nyugdíj feltételeivel rendelkezik, és felmentésére a 8. § (2) bekezdés *g)* pontja alapján kerül sor.

(5) A Ktv. 19/A. §-ban foglaltakon túlmenően, e törvény alkalmazásában nyugdíjasnak minősül az a kormánytisztviselő, aki a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdésben foglalt feltételekkel rendelkezik, és felmentésére a 8. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján kerül sor.

(6) Az államigazgatási szerv legkésőbb a felmentés közlésekor írásban tájékoztatja az állami foglalkoztatási szervet a felmentéssel érintett kormánytisztviselők személyes adatairól, utolsó munkaköréről, szakképzettségéről és átlagkeresetéről. A tájékoztatási kötelezettség – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a jogutód nélkül megszűnő államigazgatási szerv felügyeleti szervét terheli.

(7) A (6) bekezdésben foglalt tájékoztatási kötelezettség feltétele, hogy a felmentésre a 8. § (1) bekezdés *a)–c)* pontjaiban meghatározott okból kerüljön sor és a felmentéssel érintett kormánytisztviselők létszáma harminc napon belül

a) 20 főnél kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 5 fő;

b) 20-nál több és 100-nál kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 10 fő;

c) 100 vagy annál több, de 300-nál kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább a kormánytisztviselők 10%-a;

d) 300 vagy annál több kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 30 fő.

Az *a)–d)* pontban meghatározott rendelkezések alkalmazása szempontjából a kormánytisztviselői jogviszonyban és a munkaviszonyban állók létszámát össze kell számítani.

(8) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében a Ktv. 19/A. § (1) bekezdéséből a „17. § (1) bekezdés *d*) pontja” szövegrész nem alkalmazható.

(9) A Ktv. 20/A. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy ha a kormánytisztviselőt a 8. § (1) bekezdés *a*)–*c*) pontjaiban meghatározott okból, vagy a 8. § (2) bekezdés *b*)–*e*) pontjaiban meghatározott okból mentik fel, vagy a Ktv. 15. § (1) bekezdés *g*) pontja alapján szűnik meg a jogviszonya, akkor a felmentési idejére tartalékállományba kell helyezni.

(10) Az 5. § (2) bekezdés alapján létrejött tartós külszolgálat bármikor azonnali hatállyal indokolás nélkül megszüntethető.

(11) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében a Ktv. 14. § (1) bekezdés második mondatában foglaltakon túl a 6/A. §-ban meghatározottak alapján is módosíthatja a munkáltató egyoldalúan a kormánytisztviselő kinevezését.

(12) A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 28. § (2) bekezdés *a*) pontja a kormánytisztviselői jogviszony tekintetében nem alkalmazható. A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 28. § (4) bekezdése azzal az eltéréssel alkalmazható, hogy a védelem a tisztségviselőt a megbízatása megszűnését követően nem illeti meg.”

5. § A Ktjv. 19. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Miniszterelnökségen, a minisztériumokban, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalnál, a költségvetési fejezetet irányító szerveknél – a Központi Statisztikai Hivatal területi szervezeti egységei kivételével és ide nem értve a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt –, a Magyar Államkincstár Központjában, valamint a Budapesti és Pest Megyei Igazgatóságánál, a Kormány által rendeletben kijelölt államigazgatási szervnél, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalnál, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnél, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnál – a területi szervezeti egységei kivételével –, a Földmérési és Távérzékelési Intézetnél, az Európai Támogatásokat Auditáló Főigazgatóságnál, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatánál, a Nemzeti Nyomozó Irodánál, továbbá jogszabály által országos hatáskörű szervnek nyilvánított, a Kormány közvetlen felügyelete alatt álló, illetve a Kormány által irányított központi költségvetési szerveknél, valamint – a belső igazgatási szervei kivételével – az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnál és az Országos Egészségbiztosítási Pénztárnál, továbbá a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 50%-a, középiskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.”

6. § A Ktjv. a következő 24/A. és 24/B. §-sal egészül ki:

„24/A. § (1) A miniszter több minisztériumot érintő feladat összehangolt végrehajtása érdekében – az érintett miniszter egyetértésével – a Ktv. 78. §-ában foglaltakon túl célfeladatot állapíthat meg az irányítás alatt nem álló minisztériumban foglalkoztatott kormánytisztviselő részére.

(2) A céljuttatást a célfeladatot tűző miniszter állapítja meg.

(3) Az e §-ban nem szabályozott kérdésekben a Ktv. 78. §-át – a 78. § (4) bekezdését kivéve – kell megfelelően alkalmazni.

24/B. § (1) A kormányzati tevékenység támogatására a hivatali szervezet vezetője kutatási megállapodást köthet a kormánytisztviselővel.

(2) A kutatás eredményes végrehajtása esetén a kormánytisztviselőt kutatói céljuttatás illeti meg.

(3) A kutatás időtartamára a kormánytisztviselőt mentesíteni kell a munkavégzés alól. A munkavégzés alóli mentesítés feltételeiről és a mentesítés idejére járó díjazásról a felek külön megállapodást köthetnek. E § alkalmazásában a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 151. § (2) bekezdés g) pontja nem alkalmazható.

(4) Az e §-ban nem szabályozott kérdésekben a Ktv. 78. §-át kell megfelelően alkalmazni.”

7. § A Ktjv. 26. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A szakmai vezetők és a kormánytisztviselők önéletrajzát a minisztériumok és a Miniszterelnökség a 25. § (3) bekezdésében meghatározott rendszerben kezelik. Az önéletrajz kötelezően tartalmazza a szakmai vezetők és a kormánytisztviselők Ktv.-ben meghatározott közszolgálati alapnyilvántartásban szereplő adatai közül a Kormány által rendeletben meghatározott adatokat, valamint a készségekre, képességekre és kompetenciákra, katonai szolgálatra vonatkozó adatokat, továbbá a járművezetéssel kapcsolatos adatokat, valamint az önéletrajzhoz csatolandó, az önéletrajzban foglaltakat igazoló mellékleteket, illetve tartalmazhat egyéb kiegészítő információkra vonatkozó adatokat.”

8. § A Ktjv. a következő VI/B. fejezettel, az azt követő címmel és 58/B. és 58/C. §-sal egészül ki:

**„VI/B. FEJEZET
KORMÁNYTISZTVISELŐI JOGVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JOGVITA**

58/B. § (1) A kormánytisztviselő a kormánytisztviselői jogviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében közszolgálati panaszával a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz fordulhat. A Kormánytisztviselői Döntőbizottság döntésével szemben a kormánytisztviselő, illetve a munkáltató bírósághoz fordulhat. Ha a Kormánytisztviselői Döntőbizottság a jogszabályban előírt határidőn belül nem bírálja el a panaszt, akkor a kormánytisztviselő, illetve a munkáltató közvetlenül a bírósághoz fordulhat keresetével.

(2) A közszolgálati panaszt a sérelmesnek tartott munkáltatói intézkedésről szóló irat kézbesítésétől számított 30 napon belül lehet a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz benyújtani

- a) a kormánytisztviselői jogviszony megszüntetésével;
- b) az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló írásbeli felszólítással;
- c) a minősítés, a teljesítményértékelés és a szakmai munka értékelésének megállapításaival;
- d) a fegyelmi és kártérítési ügyben hozott határozattal;
- e) a kinevezés egyoldalú módosításával;
- f) a fizetési felszólítással;
- g) a Ktv. 33. § (1) bekezdésében foglalt vezetői pótlék csökkentésével

kapcsolatos ügyekben. Egyéb esetekben a kormánytisztviselő az igény érvényesítésére vonatkozó elévülési időn belül fordulhat a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlójának mérlegelési jogkörébe tartozó döntése ellen a kormánytisztviselő a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz, illetve a bírósághoz akkor fordulhat, ha e törvény megengedi.

(4) A panasz, illetve a keresetlevél beadására megállapított határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz, illetve a bírósághoz intézett panaszt, illetve keresetlevelet legkésőbb a határidő utolsó napján postára adták. Ha a fél a panasz, illetve a keresetlevél beadására megállapított határidőt elmulasztja, igazolással élhet.

(5) A (2) bekezdés *b)–f)* pontjaiban foglalt esetekben a sérelmezett intézkedés a bíróság jogerős döntéséig nem hajtható végre.

(6) A közszolgálati panaszt a Kormánytisztviselői Döntőbizottság annak kézhezvételétől számított 30 napon belül indokolással ellátott határozatban bírálja el és döntését írásban közli. Ezt a határidőt indokolt esetben a Kormánytisztviselői Döntőbizottság egy alkalommal 60 nappal meghosszabbíthatja.

(7) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság hatásköre az e törvény hatálya alá tartozó államigazgatási szervnél keletkezett jogvitára terjed ki.

(8) A közszolgálati panaszt 3 fős tanács bírálja el. Az ügy elbírálásában eljáró tanácsba egy közszolgálati biztost a kormánytisztviselő, egy biztost a munkáltató javaslata alapján a Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnöke jelöl ki. A tanács elnökét a Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnöke jelöli ki. A tanács elnöke az lehet, aki egyetemi jogi végzettséggel rendelkezik.

(9) A tanács a határozatát többségi szavazással hozza.

(10) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság eljárása illeték- és költségmentes.

58/C. § (1) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnökét és helyettesét, valamint tagjait (közszolgálati biztosok) a közigazgatásért és igazságügyért felelős miniszter javaslatára a miniszterelnök nevezi ki határozatlan időre.

(2) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság tagja az lehet, aki

- a)* legalább ötéves közigazgatási gyakorlattal és
- b)* felsőfokú iskolai végzettséggel és
- c)* közigazgatási vagy jogi szakvizsgával rendelkezik és
- d)* közszolgálati jog területén gyakorlatot szerzett.

(3) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnöke államtitkárt megillető illetményre, valamint egyéb juttatásokra, az elnökhelyettes helyettes államtitkári illetményre, valamint egyéb juttatásokra, a tagok minisztériumi főosztályvezetői illetményre jogosultak.

(4) Nem keletkeztet összeférhetetlenséget, ha a kormánytisztviselő, illetve a szakmai vezető a Kormánytisztviselői Döntőbizottság tagja.

(5) A közszolgálati panasz elbírálásában eljáró tanács tagjának összeférhetlenségére a Ktv. 53. § (3) bekezdés *b)–d)* pontjaiban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

(6) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság szervezetére és eljárására vonatkozó szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.”

9. § A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Jogszabály vagy a közigazgatási szerv (a továbbiakban: pályázatot kiíró szerv) döntése alapján meghatározott munkakör betöltése vagy vezetői megbízás ellátása meghívásos vagy pályázati eljárás alapján történhet. Pályázati eljárás esetén kinevezést, megbízást adni csak olyan személynek lehet, aki a pályázaton részt vett és a pályázati feltételeknek megfelelt.

(2) A pályázatot kiíró szerv a pályázati kiírást az egységes hozzáférést biztosító informatikai rendszeren keresztül elektronikus úton megküldi a kormányzati személyügyi igazgatási feladatokat ellátó szerv (a továbbiakban: szolgáltató központ) részére, amely azt közzéteszi. A közzététel napjától a pályázatot kiíró szerv a pályázati kiírást egyéb módon is közzéteheti.

(3) A pályázatot kiíró szerv által meghirdetett pályázatban megjelölt benyújtási határidőt a szolgáltató központ által történő közzétételtől kell számítani. A pályázat benyújtására meghatározott idő tíz napnál nem lehet rövidebb.

(4) A pályázati felhívásnak tartalmaznia kell:

- a)* a közigazgatási szerv megnevezését,
- b)* a betöltendő munkakör, vezetői kinevezés, megbízás esetén a vezetett szervezeti egység megnevezését,
- c)* az ellátandó feladatok ismertetését,
- d)* a munkakör betöltéséhez, illetve a pályázat elnyeréséhez jogszabályban előírt és egyéb szükséges valamennyi feltételt,
- e)* az illetményre és az egyéb juttatásra vonatkozó tájékoztatást,
- f)* a pályázat benyújtásának feltételeit, határidejét, valamint elbírálásának határidejét,
- g)* a pályázati eljárásra és a pályázat elbírálásának módjára vonatkozó általános tájékoztatást,
- h)* az állás betöltésének időpontját,
- i)* a pályázathoz csatolandó iratok felsorolását.

(5) A pályázatot kiíró szerv a pályázati eljárás lefolytatására a szolgáltató központot igénybe veheti, amely azt a rendelkezésére álló szabad kapacitásokhoz igazodóan, a pályázatot kiíró szervvel egyeztetett eljárási rend szerint teljesíti.

(6) A pályázat betöltött állásra is kiírható, feltéve, hogy legkésőbb a pályázat elbírálásának napjától az állás betölthető és az állást betöltő köztisztviselőt a kiírást megelőzően legalább 8 nappal korábban a pályázat kiírásáról írásban tájékoztatják. E rendelkezés alkalmazása során az állás betölthetőnek minősül akkor is, ha az állást betöltő köztisztviselő lemondási, felmentési idejét tölti és a munkavégzési kötelezettség alól a munkáltató felmentette.

(7) A kinevezési jogkör gyakorlója a benyújtásra előírt határidőt követő 30 napon belül, illetve a szolgáltató központ igénybevétele esetén a szolgáltató központ által lefolytatott

kiválasztást követő 10 napon belül, testület esetében a következő ülésen dönt a pályázatokról és a köztisztviselő kinevezéséről vagy eredménytelennek nyilvánítja a pályázatot:

(8) A pályázatok értékelésére a kinevezési jogkör gyakorlójának döntése alapján legalább háromtagú előkészítő bizottság (a továbbiakban: bizottság) hozható létre. Bizottság létrehozása esetén az előkészítésbe a közigazgatási szervnél működő munkavállalói érdekképviseleti szerv képviselőjét is be lehet vonni.

(9) A pályázatot kiíró szervnek a pályázót tájékoztatnia kell a pályázati eljárás menetéről, valamint az általa elért eredményről.

(10) A képviselő-testület legkésőbb a jegyző, főjegyző köztisztviselői jogviszonyának megszűnését követő harminc napon belül írja ki a pályázatot a jegyzői, főjegyzői állás betöltésére. A pályázati eljárás eredménytelensége esetén harminc napon belül újabb pályázatot kell kiírni.

(11) A szolgáltató központ toborzási adatbázist működtet a kiválasztás, a lehetséges pályázók tájékoztatásának elősegítésére. A toborzási adatbázisba az a magyar állampolgár, valamint a 7. § (8) bekezdésében meghatározott állampolgársággal rendelkező személy kérheti felvételét, aki büntetlen előéletű, cselekvőképes és legalább középiskolai végzettséggel rendelkezik. A 7. számú melléklet határozza meg azokat az adatokat, amelyeket a toborzási adatbázisba felvételét kérőnek kötelezően kell, illetve választhatóan lehet megadnia.

(12) A közigazgatási szerv vezetője a betöltetlen álláshely betöltése céljából a toborzási adatbázisban nyilvántartott személyek egyéni azonosításra alkalmas módon nyilvántartott adataihoz közvetlenül hozzáférhet.”

10. § (1) A Ktv. 15. § (1) bekezdése a következő *i)* és *j)* ponttal egészül ki:

[A közszolgálati jogviszony megszűnik:]

„*i)* hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel,

j) ha a köztisztviselő a társadalombiztosítási szabályok alapján az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte és az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerezte, kivéve, ha a köztisztviselő kérelmére és hivatali érdek alapján a munkáltató a jogviszonyt fenntartja.”

(2) A Ktv. 15. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a közszolgálati jogviszony a 15. § (1) bekezdés *g)* pontjában foglaltak alapján szűnik meg, a köztisztviselő részére annak megfelelő összeget kell kifizetni, amely felmentése esetén a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejére járó átlagkeresetnek felel meg, kivéve, ha felmentés esetén a munkavégzés alóli mentesítés időtartamára a köztisztviselő illetményre nem lenne jogosult.”

11. § A Ktv. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) A közszolgálati jogviszony felmentéssel akkor szüntethető meg, ha

a) az Országgyűlés, illetve a helyi önkormányzati képviselő-testület döntése alapján a közigazgatási szerv hivatali szervezetében létszámcsökkentést kell végrehajtani, és emiatt a köztisztviselő további foglalkoztatására nincs lehetőség;

b) megszűnt a közigazgatási szervnek az a tevékenysége, amelynek körében a köztisztviselőt foglalkoztatták;

c) átszervezés következtében munkaköre feleslegessé vált;

d) a köztisztviselő nyugdíjasnak minősül (kivéve ha a jogviszony a 15. § (1) bekezdés j) pontja alapján megszűnt).

(2) A közszolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha

a) a köztisztviselő hivatalára méltatlan [17/C. § (1) bekezdés];

b) a köztisztviselő munkavégzése nem megfelelő [17/D. § (1) bekezdés];

c) a köztisztviselő egészségügyi okból feladatai ellátására alkalmatlan;

d) a köztisztviselő vezetőjének bizalmát elveszti (17/E. §);

e) a rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjjogosultság (8) bekezdés szerinti feltételeivel rendelkező köztisztviselő azt kérelmezi;

f) az előrehozott öregségi nyugdíjjogosultság életkori, valamint szolgálati idővel kapcsolatos feltételeivel a felmentési idő leteltekor rendelkező köztisztviselő a (9) bekezdés szerint kérelmezi;

g) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdésben foglalt feltételekkel a felmentési idő leteltekor rendelkező köztisztviselő kérelmezi.

(3) A munkáltató a felmentést köteles megindokolni. Az indokolásból a felmentés okának világosan ki kell tűnnie és a munkáltatónak kell bizonyítania, hogy a felmentés indoka valós és okszerű.

(4) A közigazgatási szerv vezetője a közigazgatási szerv hivatali szervezetében történő, 17/B. § (2) bekezdése szerinti felmentésről a közigazgatási szervnél képviselettel rendelkező munkavállalói érdek-képviseleti szerv véleményének kikérése után dönthet.

(5) Ha a közigazgatási szerv jogutód nélkül szűnik meg, akkor a közszolgálati jogviszony megszüntetésével, valamint a 20/A. § (2), (5) bekezdésében meghatározott feladatokkal kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a megszűnő közigazgatási szerv hozza meg.

(6) A (2) bekezdés c) pontjában meghatározott egészségügyi okból bekövetkező alkalmatlanság esetén a köztisztviselő akkor menthető fel, ha a hivatali szervezetben vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél a képzettségének, besorolásának és egészségi állapotának megfelelő betöltetlen munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéséhez a köztisztviselő nem járul hozzá.

(7) A (2) bekezdés e) pontjában foglalt jogcímen a köztisztviselő kezdeményezésére csak egy alkalommal kötelező a felmentés.

(8) Ha a köztisztviselő rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíj iránti igényét érvényesíti és ezen eljárás során a rokkantság (baleseti rokkantság) tényéről és a szükséges szolgálati idő megszerzéséről az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesíti, akkor az általa kezdeményezett ellátás igénybevétele érdekében a kormánytisztviselői jogviszonyát – kérelmére – a (2) bekezdés e) pontja alapján felmentéssel meg kell szüntetni.

(9) Az előrehozott öregségi nyugdíj megállapításához szükséges szolgálati időt a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv külön jogszabály szerinti határozatával kell igazolni.

(10) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdésben foglalt feltételek megállapításához szükséges jogosultsági időt a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv külön jogszabály szerinti határozatával kell igazolni.”

12. § A Ktv. a következő 17/C–17/E. §-sal egészül ki:

„17/C. § (1) Hivatalára az a köztisztviselő méltatlan, aki olyan magatartást tanúsít – akár a hivatali munkájával (munkavégzésével) összefüggésben, akár munkahelyén kívül –, amely alkalmas arra, hogy az általa betöltött beosztás tekintélyét vagy a munkáltató jó hírnevét, illetve a jó közigazgatásba vetett társadalmi bizalmat súlyosan rombolja, s emiatt nem várható el, hogy a munkáltató a jogviszonyt fenntartsa. Ilyen magatartásnak kell tekinteni különösen azt, amely a pártatlanság, a befolyástól való mentesség, a hivatásetikai normák sérelmét eredményezi.

(2) A méltatlanság címén való felmentés közlése előtt lehetőséget kell adni a köztisztviselőnek a felmentés indokainak megismerésére és az azokkal szembeni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

(3) A méltatlanság jogcímén történő felmentés jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül, bűncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig lehet gyakorolni. Ha a méltatlanság jogcímén történő felmentés jogát testület jogosult gyakorolni, a tudomásszerzés időpontjának azt kell tekinteni, amikor a felmentés okáról a testületet – mint a munkáltatói jogkört gyakorló szervet – tájékoztatják. A hivatalára méltatlanná vált köztisztviselő jogviszonyát felmentési idő nélkül (azonnali hatállyal) kell megszüntetni.

(4) A sérelmezett munkáltatói intézkedés végrehajtására a közszolgálati jogvita kezdeményezése nincs halasztó hatálya.

17/D. § (1) A 17. § (2) bekezdés *b*) pontjában foglalt felmentésre akkor kerülhet sor, ha

a) a munkáltató által végzett szakmai munka értékelése alapján a köztisztviselő munkaköri feladatainak ellátása nem megfelelő színvonalú, és

b) a közigazgatási szervnél – feltéve, ha megfelelő felajánlható munkakörrel rendelkezik – nincs másik felajánlható munkakör.

(2) A köztisztviselő számára a felmentését megelőzően a közigazgatási szervnél – feltéve, ha ilyennel rendelkezik – másik megfelelő köztisztviselői munkakört kell felajánlani. A köztisztviselő a felajánlott munkakör elfogadásáról vagy elutasításáról a felajánlástól számított öt munkanapon belül írásban nyilatkozik. A nyilatkozat hiányát a munkakör elutasításának kell tekinteni, kivéve, ha a késelem a köztisztviselő önhibáján kívül eső okból következett be. A köztisztviselő elfogadó nyilatkozata esetén őt az új munkakörének megfelelően kell besorolni és besorolásának megfelelő illetményre jogosult.

(3) Nem lehet megfelelőnek tekinteni azt a munkakört, amelynek ellátásához a szakmai munka értékelése során nem megfelelőnek minősített szakmai követelmény szükséges.

(4) Ha a köztisztviselő a felajánlott munkakört elutasítja, vagy ha a közigazgatási szervnél a (2) bekezdésben meghatározott munkakör nincs, akkor a köztisztviselőt a 17. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján fel kell menteni.

(5) A köztisztviselő a munkaértékelés vonatkozásában kizárólag jogi tények vizsgálata tekintetében, jogszabálysértésre hivatkozással hibás vagy valótlan ténymegállapításának megsemmisítése, illetve a felajánlott munkakör megfelelőségének vizsgálata iránt közszolgálati jogvitát kezdeményezhet a bíróságnál.

17/E. § (1) Bizalomvesztésnek minősül, ha a köztisztviselő a Ktv. 37. § (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget.

(2) A bizalomvesztés indoka kizárólag a köztisztviselő magatartásában, illetve munkavégzésében megnyilvánuló és bizonyítható tény lehet.”

13. § (1) A Ktv. 19. § (8) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Végkielégítésre nem jogosult a köztisztviselő, ha]

„c) felmentésére a 17. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott okból került sor;”

(2) A Ktv. 19. § (8) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki, a d) pont végén az írásjel pontosvesszőre változik:

[Végkielégítésre nem jogosult a köztisztviselő, ha]

„e) méltatlanság címén mentették fel [17. § (2) bekezdés a) pont].”

14. § A Ktv. 20/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a közigazgatási szervnél alkalmazott köztisztviselőt közszolgálati jogviszonyából a 17. § (1) bekezdés a)–c) pontjaiban meghatározott okból, vagy a 17. § (2) bekezdés b)–d) pontjaiban meghatározott okból mentik fel vagy a 15. § (1) bekezdés g) pontja alapján szűnik meg a jogviszonya, legfeljebb a felmentési idő tartamára beleegyezésével tartalékállományba kell helyezni abból a célból, hogy számára másik közigazgatási szervnél képzettségének, besorolásának megfelelő állást ajánljanak fel. Ha a köztisztviselő a tartalékállományba helyezéséhez nem járul hozzá, vagy kérésére a tartalékállományból törlik, a reá irányadó végkielégítés felére jogosult. A közszolgálati jogviszony megszűnésével a tartalékállományba helyezés is megszűnik.”

15. § A Ktv. 37. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdésében meghatározottakon túl a köztisztviselő vezetői iránti szakmai lojalitással köteles ellátni feladatait. Szakmai lojalitás alatt kell érteni különösen a vezető által meghatározott szakmai értékek iránti elkötelezettséget, a vezetőkkel és a munkatársakkal való alkotó együttműködést, szakmai elhivatottsággal történő, fegyelmezett és lényeglátó feladatvégzést.”

16. § A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 51. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az államtitkár alapilletményét a miniszter át nem ruházható hatáskörében legfeljebb 30%-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20%-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg.”

17. § (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2011. június 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 16. §-ával megállapított Ksztv. 51. § (4) bekezdése 2011. július 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény 3. §-ával megállapított Ktjv. 8/A. § (4) bekezdése, 8/B. § (5) bekezdése, 8. §-ával megállapított Ktjv. 58/B. és 58/C. §-a és e törvény 18. § (1) bekezdés *e*) pontja 2012. január 1-jén lépnek hatályba.

18. § (1) A Ktjv.

a) 2. § (2) bekezdésében a „3–14. §” szövegrész helyébe a „3–6. §, 7–14. §” szöveg,

b) 5. § (2) bekezdésében a „feladat ellátására” szövegrész helyébe a „feladat, illetve tartós külszolgálat ellátására” szöveg,

c) 20. § (1) bekezdés második mondatában az „A 19. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik –” szövegrész helyébe a „Ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a 19. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője” szöveg,

d) 23. § (6) bekezdésében a „8. § (2) vagy (3) bekezdés” szövegrész helyébe a „8. § (2) bekezdés *g*) vagy *h*) pontja” szöveg,

e) 24. § (1) bekezdésében a „továbbá a 49/E. §” szövegrész helyébe a „továbbá a 49/E. §-a, 59. §-a” szöveg,

f) 57. § (2) bekezdésben a „10. § (3) bekezdésben és a (4) bekezdésben” szövegrész helyébe a „10. § (4)–(6) bekezdésben” szöveg lép.

(2) A Ktv.

a) 17/A. § (1) bekezdésében a „17. § (2) bekezdésének *a*) pontjában” szövegrész helyébe a „15. § (1) bekezdésének *g*) pontjában” szöveg,

b) 17/A. § (4) bekezdésében a „jogviszonyát a 17. § (2) bekezdésének *a*) pontja alapján kell megszüntetni.” szövegrész helyébe a „jogviszonya a 15. § (1) bekezdés *g*) pontja alapján szűnik meg.” szöveg,

c) 19/A. § (1) és (4) bekezdésében a „17. § (2) bekezdés *d*) pontja” szövegrész helyébe a „15. § (1) bekezdés *j*) pontja és 17. § (1) bekezdés *d*) pontja” szöveg lép.

19. § (1) Hatályát veszti a Ktjv.

a) 19. § (3) bekezdésében a „, továbbá a Földmérési és Távérzékelési Intézetnél” szöveg,

b) 59. § *b*) pontja,

c) 63. §-ában a „89. § (2)–(3) és (5)–(6) bekezdése,” szöveg.

(2) Hatályát veszti a Ktv.

a) 15. § (2) bekezdés *f*) pontja,

b) 18. § (1) bekezdésében a „– az egészségügyi alkalmatlanság esetét kivéve –” szöveg,

c) 20/A. § (7) bekezdésében a „hat hónapon belül” szöveg.

20. § (1) A Ktjv. 8. § (2) bekezdés *a*), *b*) és *e*) pontjaiban meghatározott felmentés, valamint a Ktv. 17. § (2) bekezdés *a*), *b*) és *d*) pontjaiban meghatározott felmentés csak e törvény hatálybalépését követően bekövetkezett okon alapulhat.

(2) E törvény 5. §-ával megállapított Ktjv. 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű illetménykiegészítéseket a Földmérési és Távérzékelési Intézet tekintetében 2011. április 1-jétől kell alkalmazni.

(3) E törvény 19. § (1) bekezdés *a*) pontjában foglaltakat 2011. április 1-jétől alkalmazni kell.

(4) A Ktv. 15. § (1) bekezdés *j*) pontja alapján csak e törvény hatálybalépését követően bekövetkező feltételek fennállása esetén szűnik meg a jogviszony.

21. § (1) A fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Kht.) 11. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kormány megbízott illetményét a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter – legfeljebb a köztisztviselői illetményalap 28-szorosában – állapítja meg. A kormány megbízott – amennyiben kormányrendelet másként nem rendelkezik – helyettes államtitkárt megillető juttatásokra jogosult.”

(2) A Kht. 12. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Főigazgatói munkakörbe az nevezhető ki, aki felsőfokú iskolai végzettséggel és legalább 5 év vezetői gyakorlattal rendelkezik. A kormányhivatalt vezető kormány megbízott kérelmére, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok működését irányító államtitkár javaslatára a közigazgatás szervezéséért felelős miniszter a vezetői gyakorlat megléte alól kivételesen indokolt esetben felmentést adhat.”

(3) A Kht. 15. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A szakigazgatási szerv vezetője a szakigazgatási szervnek a törvény vagy kormányrendelet alapján létrehozott önálló feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezeti egységének vezetője vezetői munkakörbe történő kinevezésére és felmentésére vonatkozó hatáskörét a kormány megbízott egyetértésével gyakorolja.”